

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stavning): Lovforslaget er en Fortsættelse af den Lovgivning, der har eksisteret gennem flere Aar, og som gaar ud paa at indskrænke Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj. Allerede i Krigsaarene gennemførte man ved Forbud tilsvarende Bestemmelser og fik derefter, første Gang i Maj 1921, Forbudet lovfæstet — et Forbud af samme Karakter, som det nu foreliggende Lovforslag har. Rigsdagen har siden flere Gange forlænget den oprindelige, for kort Tid ad Gangen gennemførte Lov. I 1924 blev Loven sidste Gang vedtaget, og ved den Lejlighed blev det bestemt, at Lovens Gyldighedsperiode skulde udløbe 1. Maj 1926, og der blev særlig fra det i Folketinget nedsatte Udvalg fremsat Ønske om, at der optoges en Forhandling med de interesserede Parter om Lovens Fremtidskæbne og om Formen for en eventuelt fortsat Lovgivning paa dette Omraade. En saadan Forhandling har nu fundet Sted, idet der, som ærede Medlemmer vil vide, eksisterer et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for saavel Fabrikanter som Skomagermestre, handlende, Importører og Arbejdere i Skotøjsbranchen. Dette Udvalg har gennemgaaet Sagen og har gjort Indstilling i Overensstemmelse med det Forslag, som jeg nu tillader mig at forelægge her, hvilket Forslag er enstemmig vedtaget i Folketinget. Lovforslaget har vel i formel Henseende et andet Udseende end den tidligere Lov, men i Realiteten svarer det ganske til den gældende Lov og den dertil hørende Bekendtgørelse. Den formelle Ændring bestaar deri, at man har foretrukket at indsætte Bekendtgørelsens Regler om de Arter af Skotøj, der bliver at undtage, i selve Loven, hvorimod man ikke i Loven har optaget de Undtagelsesbestemmelser, som kan være begrundet, navnlig i Skotøjteknikkens Udvikling, idet det vilde være vanskeligere at give Lovregler herfor, da Teknikken som bekendt er i en stadig Udvikling, hvilket temmelig hurtigt kan nødvendiggøre Ændringer i disse Regler.

Der findes altsaa i selve Lovteksten saavel Bestemmelser om, paa hvilken Maade og til hvilket særligt Formaal Pap og Kunstlæder, Fiberpap, kan anvendes i Fodtøj, Bestemmelser om den Mærkning, der skal finde Sted, og som saavel Producenter som Importører skal iagttage — der findes i det hele taget alt, hvad der tidligere fandtes i den til Loven knyttede Bekendtgørelse. I

Folketinget har man, som sagt, vedtaget Lovforslaget enstemmig, kun med en lille formel Ændring i § 1 og en reel Ændring i § 7. Denne reelle Ændring gik ud paa at begrænse Lovens Gyldighed til den 1. Maj 1929, altsaa til 3 Aar. Der var oprindeligt ikke foreslaaet nogen Ophørsbestemmelse, og dette var begrundet i, at man mente, det for Industriens Skyld var formaals-tjenligt at have saa fast og sikkert et Grundlag som muligt, ligesom det ogsaa overfor Udlandet er det rimeligste at give bestemt Besked om, at man ikke kan vente Tilladelse til at importere denne Art Fodtøj, der er ganske uegnet til Anvendelse under de klimatiske Forhold, som vi nu en Gang kender her i Landet. Men i Folketinget har man altsaa uanset denne Opfattelse ønsket at tidsbegrænse Loven, og da der jo ikke heri laa nogen principiel Uoverensstemmelse, har jeg tiltraadt dette.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag med de af Folketinget vedtagne Ændringer til Vedtagelse i det høje Landsting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 455).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer. I Rigsdagssamlingen 1924—25 fremsatte jeg et Lovforslag om samme Emne, og dette vedtoges med nogle enkelte mindre Ændringer enstemmig af Landstinget. Det lykkedes imidlertid ikke at gennemføre dette Forslag i Folketinget. Det blev fremsat igen i Efteraaret med enkelte Ændringer fra min Side, og det er nu undergaaet ret væsentlige Ændringer i Folketinget.

Diskussionen har i Folketinget særligt beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvilken Myndighed der skulde udøve det i Lovforslaget omhandlede Tilsyn. Man var ogsaa